

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 39Cb/18/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1119200799
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jana Brádziková
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2022:1119200799.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v konaní pred sudkyňou Mgr. Janou Brádzikovou v spore žalobcu: Poistná udalosť s.r.o., so sídlom Sabinovská 11, 821 03 Bratislava, IČO: 45 474 231, právne zastúpený: Advokátska kancelária MHS Legal, s. r. o., so sídlom Galvaniho 7/D, 821 04 Bratislava, IČO: 36 866 687, proti žalovanému: KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefánikova 17, 811 05 Bratislava, IČO: 31 595 545, právne zastúpený: JUDr. Felix Neupauer, advokát so sídlom Dvořákovo nábřeží 8/A, 811 02 Bratislava, o zaplatenie 420,00 EUR s príslušenstvom

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n ň ý zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 420,00 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 420,00 EUR od 20.04.2018 do zaplatenia, a to do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

II. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 14.01.2019 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým súd uloží žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 420,00 EUR s príslušenstvom.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že v dôsledku dopravnej nehody zo dňa 07.02.2018 došlo k poškodeniu motorového vozidla vlastníka spoločnosti FIRA s.r.o., značky Škoda Octavia, EČV: BA XXXGR (ďalej tiež ako „poškodený“). Vinník dopravnej nehody mal uzatvorené povinné zmluvné poistenie so žalovaným, u ktorého si poškodený uplatňoval náhradu škody. Žalobca uviedol, že prevzal na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 21.02.2018 pohľadávku poškodeného voči žalovanému, ktorá spočíva v neuhradení náhrady škody za náhradné vozidlo. Žalobca uviedol, že poškodený bol v dôsledku poistnej udalosti č. 8013525187 zo dňa 07.02.2018, ktorá mu vznikla na jeho osobnom motorovom vozidle, nútený účelne si požičať náhradné motorové vozidlo po nevyhnutnú dobu. Za 14 dní požičania si motorového vozidla mu bola následne vystavená faktúra na sumu 924,00 EUR. Náhradné vozidlo dňa 21.02.2018 vrátil. Zo strany žalovaného došlo len k čiastočnej úhrade požičovného, a to v sume 497,94 EUR. Zostalo tak neuhradené požičovné v sume 420,00 EUR. Žalobca uviedol, že žalovaný krátil poistné plnenie, čo odôvodnil tým, že znížil cenu požičovného o sumu 24 EUR a nepriznal celý počet dní nájmu. Poškodený sa so žalobcom dohodol na prenájme náhradného vozidla, ktorý trval celkovo 14 dní (od 08.02.2018 do 21.02.2018). V otázke ceny zapožičania náhradného vozidla sa poškodený so žalobcom dohodol na cene prenájmu náhradného vozidla vo výške 66,00 EUR za 1 deň. Žalovaný však pri výpočte výšky plnenia použil nižšiu sumu, teda 42,00 EUR. Žalobca však cenu za prenájom náhradného vozidla, s odkazom na cenové ponuky autopožičovní, považoval za primeranú. Žalobca mal za to, že suma 66,00 EUR za 1 deň prenájmu náhradného vozidla, nebola v čase zapožičania náhradného vozidla žiadnym spôsobom neúčelná. Vo vzťahu ku kráteniu ceny požičovného za jeden deň prenájmu náhradného vozidla žalobca uviedol, že výška náhrady škody sa stanovuje s ohľadom na obvyklé ceny

prenájmu obdobných vozidiel v danom mieste a čase. Za obvyklú cenu nemožno považovať výlučne cenu najlacnejšej autopožičovne, rovnako ako ani cenu najdrahšej autopožičovne. Žalobca mal za to, že obvyklá cena predstavuje celé cenové pásmo od skupiny najlacnejších po skupinu najdrahších autopožičovní vrátane, a preto cenu žalobcu, ktorá nevybočuje z cien skupiny určitého cenového pásma, nemožno označiť za neobvyklú. Žalovaný tiež pri výpočte poistného plnenia neuznal skutočnú dĺžku zapožičania náhradného vozidla, čo žalobca považoval za neprípustné, nakoľko predmetom povinného zmluvného poistenia je náhrada skutočnej škody. Šetrením poisťovne sa zistilo, že pôjde o totálnu škodu, poškodený preto mal podľa žalobcu nárok na náhradné vozidlo do momentu, keď mu bolo doručené oznámenie o skončení šetrenia a zároveň mu bolo poskytnuté plnenie. Poukázal na to, že poškodený nemal do 21.02.2018, kedy žalovaný podpísal Oznámenie o postúpení, žiadnu informáciu o tom, či bude škoda riešená ako totálna škoda, alebo ako oprava. Žalobca si zároveň uplatnil úrok z omeškania zo žalovanej istiny. Dátum, od ktorého si žalobca uplatnil úrok z omeškania žalobca stanovil ako deň nasledujúci po dni, keď mal žalovaný v zmysle § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov („zákon o PZP“) poskytnúť žalobcovi plnenie, teda 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poškodenému poistné plnenie. Za skončenie prešetrovania žalobca považoval dátum uvedený v liste žalovaného označenom ako „Oznámenie o poistnom plnení“, t.j. deň 04.04.2018.

3. Súd vo veci vydal dňa 27.09.2019 platobný rozkaz č.k. 39Cb/18/2019 - 52, proti ktorému podal žalovaný odpor.

4. Žalovaný v odpore doručenom súdu dňa 11.11.2019 namietol, že návrh žalobcu nespĺňa zákonné kritériá požadované ustanovením § 132 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej ako „CSP“). Žalovaný poukázal na to, že žalobca nemá ako predmet svojho podnikania v obchodnom registri zapísané činnosti ako faktoring, forfaiting, či nadobúdanie pohľadávok, ani obdobnú činnosť súvisiacu s nadobúdaním a správou pohľadávok. Na základe vedomosti o existencii ďalších zmlúv o postúpení pohľadávok z iných súdnych konaní, v ktorých žalobca žaluje, mal žalovaný za to, že takúto činnosť žalobcu možno považovať za neoprávnené podnikanie. Žalovaný ďalej poukázal na to, že rozsah poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla upravuje § 4 ods. 1 zákona o PZP. Žalovaný mal za to, že nárok na náhradu nákladov na prenájom náhradného vozidla nevyplyva ani zo zákona o PZP ani z Občianskeho zákonníka. Žalovaný mal ďalej za to, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal dôvodnosť a účelnosť prenajatia náhradného vozidla zo strany poškodeného, teda mal za to, že žalobca v tejto otázke neuniesol dôkazné bremeno. Žalovaný ďalej uviedol, že žalobca nie je v spore aktívne vecne legitimovaný, nakoľko poškodený mal voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre. Poškodený teda predstavoval subjekt, ktorý bol dlžníkom žalobcu. Poukázal na to, že k úhrade faktúry malo dôjsť dňa 18.04.2018, avšak k uzatvoreniu samotnej Zmluvy o postúpení pohľadávok došlo dňa 21.02.2018. V čase uzatvorenia Zmluvy o postúpení pohľadávky poškodený predstavoval dlžníka žalobcu a nie jeho veriteľa a vzhľadom k tomu v spojení s § 524 Občianskeho zákonníka potom nemohlo dôjsť k platnému uzatvoreniu Zmluvy o postúpení pohľadávky. Žalobca tak nemohol predstavovať aktívne legitimovaný subjekt v konaní. Zároveň vzhľadom na argumentáciu viažucu sa k uzatvoreniu Zmluvy o postúpení pohľadávky medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, týkajúcu sa nemožnosti uzatvorenia takéhoto zmluvného vzťahu z dôvodu, že predmetnou Zmluvou o postúpení pohľadávky, bolo postúpenie pohľadávok zo strany poškodeného, ktoré žalobca ako veriteľ evidoval voči poškodenému ako dlžníkovi (t.j. neexistujúci predmet postúpenia), žalovaný považoval takýto právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka za absolútne neplatný. Žalovaný tiež poukázal na to, že samotný predmet Zmluvy o postúpení pohľadávky je potrebné považovať za neurčitý a nejasný. Žalovaný uviedol, že poškodený ako postupca postupuje pohľadávku, ktorú má voči zodpovednému subjektu vo výške 924,00 EUR, pričom táto pohľadávka má predstavovať sumu, ktorá vznikla ako nárok na náhradu škody voči zodpovednému subjektu a jeho poisťovni. Žalovaný mal za to, že uvedená nejasnosť týkajúca sa špecifikácie samotného postupovaného nároku vo veci špecifikácie, voči komu daný nárok poškodený eviduje a na základe čoho, rovnako zakladá absolútnu neplatnosť predmetného právneho úkonu. Žalovaný zároveň považoval za nedôvodný aj žalobcom uplatnený úrok z omeškania, pričom poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 22.11.2018, sp. zn. 3Cdo/145/2017. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť.

5. K odporu žalovaného sa žalobca vyjadril v replike doručenej súdu dňa 06.02.2020. Poukázal na to, že ustálená judikatúra súdov Slovenskej republiky ustálila, že nároky poškodeného spočívajúce v

náhrade škody predstavujúcej náklady na zapožičanie náhradného vozidla vyplývajú z § 4 ods. 2 zákona o PZP. K otázke nutnosti a účelnosti zapožičania náhradného motorového vozidla žalobca poukazoval na písomné vyjadrenie poškodeného k otázke nutnosti nájmu a rovnako aj na rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 8Co/879/2014 a na rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4Cob/178/2017. Žalobca tiež poukázal na aktuálnu celospoločenskú situáciu, ako je rýchly životný štýl, vysoké pracovné zaťaženie a pod. Ďalej uviedol, že poškodenému bol stav, keď nemá k dispozícii vlastné vozidlo vnútený konaním vinníka nehody, ktorý svojim konaním poškodil motorové vozidlo poškodeného, čím mu znemožnil jeho užívanie. Je to teda poškodený, ktorý musí znášať vážny zásah do jeho vlastníckych práv k motorovému vozidlu. Žalobca zdôraznil, že poškodený si požičal vozidlo parametrami porovnateľné jeho poškodenému vozidlu a celkovú dobu nájmu kontrahoval až na základe skutočnej doby (dĺžky) opravy jeho poškodeného vozidla. Žalobca zdôraznil, že žalobca si požičal náhradné vozidlo iba na obdobie, kedy sa jeho poškodené vozidlo nachádzalo v autoservise. Žalobca tiež uviedol, že poškodený sa so žalobcom zmluvne dohodol na cene prenájmu náhradného vozidla vo výške 66,00 EUR za 1 deň. Žalobca túto cenu považoval za primeranú a obvyklú, čo podľa názoru žalobcu potvrdzujú aj cenové ponuky autopožičovní, ktoré poskytujú rovnaké služby ako žalobca. Podľa názoru žalobcu obvyklá cena predstavuje celé cenové pásmo, od skupiny najlacnejších po skupinu najdrahších autopožičovní vrátane, preto cena žalobcu nevybočuje z cien skupiny určitého cenového pásma a nemožno ju označiť za cenu neobvyklú. Vo vzťahu k úrokom z omeškania žalobca uviedol, že žiada s prihliadnutím na hospodárnosť konania o vyčlenenie konania o nároku na úroky z omeškania na samostatné konanie a následne o jeho prerušenie do rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky. Žalobca tiež poukázal na to, že poisťovňa nemá len jednu, ale má dve povinnosti. Prvou je povinnosť plniť dlh, t. j. poskytnúť k uplatneným nárokom poisťné plnenie riadne a včas, pre porušenie ktorej je sankcionovaná úrokmami z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a druhou povinnosťou je povinnosť žalovaného zlikvidovať udalosť predpísaným spôsobom a včas, t. j. skončiť prešetrovanie udalosti v predpísanej lehote a následne poskytnúť poškodenému oznámenie o výsledkoch šetrenia, pričom porušenie tejto povinnosti je sankcionované úrokmami z omeškania podľa § 11 ods. 8 zákona o PZP. Žalobca mal za to, že splnením len jednej povinnosti žalovaným (skončiť prešetrovanie udalosti riadne a včas), nezaničí druhú povinnosť poisťovateľa (plniť riadne a včas). K otázke aktívnej legitímácie žalobca uviedol, že aktívna legitímácia žalobcu v spore je jednoznačne daná, čo bolo aj súdmi opakovane potvrdené pri obsahovo totožných zmluvách o postúpení pohľadávky a takmer totožných skutkových okolnostiach.

6. Súd vo veci nariadil pojednávanie na 01.03.2022, na ktorom spor prejednal a rozhodol v prítomnosti žalobcu, resp. jeho právneho zástupcu a v neprítomnosti žalovaného, resp. jeho právneho zástupcu, ktorý súhlasil s vykonaním pojednávania v jeho neprítomnosti, a to s poukazom na pretrvávajúce mimoriadne situácie a v zmysle § 1 ods. 1 písm. p) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 24/2021 Z. z. v znení neskorších predpisov.

7. Žalobca na pojednávaní zotrval na svojich predchádzajúcich písomných vyjadreniach a žiadal žalobe v celom rozsahu vyhovieť a priznať nárok na náhradu trov konania. Žalobca zároveň na pojednávaní vyhlásil, že netrvá na svojom návrhu na vylúčenie konania vo vzťahu k nároku na úroky z omeškania na samostatné konanie.

8. Súd sa oboznámil so žalobou a s vyjadreniami strán sporu a vykonal vo veci dokazovanie listinnými dôkazmi založenými do súdneho spisu, a to najmä: Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 21.02.2018, Nájomnou zmluvou zo dňa 08.02.2018, faktúrou č. 180203 na sumu 924,00 EUR vystavenou dňa 21.02.2018, listom žalovaného zo dňa 21.02.2018 - „Oznámenie o poistnom plnení“, čestným prehlásením spoločnosti FIRA s.r.o., fotokópiou pokladničného dokladu o úhrade sumy 924,00 EUR zo dňa 18.04.2018, Oznámením o postúpení zo dňa 21.02.2018, listom žalovaného zo dňa 04.04.2018 - „Oznámenie o poistnom plnení“, listom žalovaného zo dňa 06.04.2018 - „Oznámenie o poistnom plnení“, cenníkmi motorových vozidiel spoločnosti Roland Rajták, LuxCars s.r.o., Rozpisom k predloženým dôkazom, ako aj ostatnými listinnými dôkazmi založenými do súdneho spisu.

9. Žalobca na pojednávaní konanom dňa 01.03.2022 po poučení podľa § 154 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov („CSP“) a žalovaný v podaní doručenom súdu dňa 28.02.2022 uviedli, že vo veci nemajú žiadne ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania.

10. Súd spor právne posúdil nasledovne:

11. Podľa § 420 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (Občiansky zákonník), každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

12. Podľa § 427 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky. Rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.

13. Podľa § 430 ods. 1 Občianskeho zákonníka namiesto prevádzateľa zodpovedá ten, kto použije dopravný prostriedok bez vedomia alebo proti vôli prevádzateľa. Prevádzateľ zodpovedá spoločne s ním, ak takéto použitie dopravného prostriedku svojou nedbalosťou umožnil.

14. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

15. Podľa § 442 ods. 3 Občianskeho zákonníka škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

16. Podľa § 443 Občianskeho zákonníka pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia.

17. Podľa § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

18. Podľa § 428 Občianskeho zákonníka svojej zodpovednosti sa nemôže prevádzateľ zbaviť, ak bola škoda spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. Inak sa zodpovednosti zbaví, len ak preukáže, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať.

19. Podľa § 2 písm. g) zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov („zákon o PZP“) na účely tohto zákona sa rozumie poškodeným ten, kto utrpel prevádzkou motorového vozidla škodu a má nárok na náhradu škody podľa tohto zákona.

20. Podľa § 4 ods. 1 zákona o PZP poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poisťovnej zmluve.

21. Podľa § 4 ods. 2 zákona o PZP poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu

a. škody na zdraví a nákladov pri usmrtení,

b. škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí,

c. účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nespĺnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poisťné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poisťné plnenie,

d. ušlého zisku.

22. Podľa § 4 ods. 4 zákona o PZP poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poisťné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

23. Podľa § 5 ods. 1 písm. h) zákona o PZP ak poisťná zmluva neustanovuje inak, poisťovateľ nenahradí za poisteného škodu, ak ide o zodpovednosť za škodu, ktorej vznik nie je v príčinnej súvislosti s poisťnou udalosťou.

24. Podľa § 11 ods. 6 zákona o PZP poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poisťné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,

b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

25. Podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

26. Podľa § 11 ods. 8 zákona o PZP ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.

27. Podľa § 15 ods. 1 zákona o PZP náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

28. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

29. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

30. Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

31. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

32. Podľa § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

33. Na základe vykonaného dokazovania a po posúdení vykonaných dôkazov jednotlivo, ako aj vo vzájomných súvislostiach, súd dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom.

34. Súd konštatuje, že nezistil žalovaným namietané porušenie § 132 CSP, preto aj v konaní pokračoval a vec meritórne prejednal.

35. Medzi stranami nebolo sporné, že dňa 07.02.2018 došlo k škodovej udalosti, pri ktorej bolo poškodené motorové vozidlo spoločnosti FIRA s.r.o. značky Škoda Octavia, EČV: BA XXXGR, a to v príčinnej súvislosti s prevádzkou motorového vozidla, ktorého prevádzateľ mal uzavreté povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovaného. Medzi stranami nebolo sporné, že žalovaný listom zo dňa 21.02.2018 oznámil poškodenému, že škoda na jeho poškodenom motorovom vozidle bola riešená ako neekonomická oprava, pretože náklady na opravu poškodeného vozidla by presiahli všeobecnú hodnotu vozidla. Nebolo sporným, že poškodený v postavení nájomcu dňa 08.02.2018 uzavrel so žalobcom v postavení prenajímateľa Nájomnú zmluvu, predmetom ktorej bol nájom náhradného motorového vozidla značky Kia Ceed, EČV: BA XXXZC. Nebolo sporné, že poškodený mal náhradné vozidlo prenajaté v období od 08.02.2018 do 21.02.2018. Za prenájom náhradného motorového vozidla vystavil žalobca poškodenému faktúru č. 180203 na sumu 924,00 EUR. Dňa 21.02.2018 žalobca ako postupník a spoločnosť FIRA s.r.o. ako postupca

uzavreli Zmluvu o postúpení pohľadávky. Nebolo sporné, že postupca listom zo dňa 21.02.2018 oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky. Nebolo sporné, že žalovaný po prešetrení škodovej udalosti poškodenému listom zo dňa 04.04.2018 oznámil, že dňa 04.04.2018 ukončil šetrenie poisťnej udalosti a poškodenému priznal náhradu škody vo výške 248,99 EUR s tým, že priznal dennú sadzbu prenájmu motorového vozidla vo výške 42,00 EUR s DPH podľa ceny obvyklej za deň prenájmu náhradného vozidla a priznal počet dní nájmu 6, a to od obhliadky poškodeného vozidla dňa 14.02.2018 do oznámenia o neekonomickej oprave (list zaslaný dňa 14.02.2018) do 19.02.2018. Nebolo sporné, že listom zo dňa 06.04.2018 žalovaný oznámil poškodenému doplatenie náhrady škody vo výške 248,95 EUR, pričom zotrval na priznanej cene nájmu za jeden deň vo výške 42,00 EUR s DPH a priznal počet dní nájmu 12, a to od 08.02.2018 do oznámenia o neekonomickej oprave, teda do 19.02.2018.

36. Žalobca sa v spore domáhal doplatenia náhrady škody vo výške 420,00 EUR s príslušenstvom, a to nároku na náhradu nákladov vynaložených poškodeným za prenájom náhradného motorového vozidla za obdobie do oznámenia žalovaného o neekonomickej oprave dňa 21.02.2018, ktoré vozidlo bolo poškodené v priamej príčinnej súvislosti s prevádzkou motorového vozidla, ktorého prevádzateľ mal uzavreté povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovaného.

37. Žalovaný v konaní v rámci svojej procesnej obrany namietol aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu a platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, tiež namietal, že žalobca nemá ako predmet svojho podnikania v obchodnom registri zapísané činnosti súvisiace s nadobudnutím, správou a vymáhaním pohľadávok. Žalovaný ďalej sporoval unesenie dôkazného bremena na strane žalobcu v súvislosti s preukázaním dôvodnosti a účelnosti prenajatia náhradného vozidla poškodeným. Žalovaný tiež namietol dôvodnosť žalobcom uplatnených úrokov z omeškania, a to s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3Cdo/145/2017.

38. Súd sa primárne zaoberal otázkou vecnej legitímácie. V zmysle uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. novembra 2018, sp. zn. 8Cdo/100/2017, vecne legitimovaný je ten, o právach alebo povinnostiach ktorého v spore ide. Je to stav vyplývajúci z hmotného práva, podľa ktorého strana je subjektom práva (povinnosti), ktoré je predmetom sporu. V dvojstranných právnych vzťahoch, v ktorých sporové strany stoja svojimi návrhmi proti sebe, ide o vecnú aktívnu legitímáciu na strane žalobcu alebo vecnú pasívnu legitímáciu na strane žalovaného. Žalovaný v rámci svojej procesnej obrany namietal nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu z dôvodu ním tvrdenej neplatnosti Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 21.02.2018 s poukazom na ustanovenie § 39 Občianskeho zákonníka s tým, že poškodený mal voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre za nájom náhradného vozidla, poškodený teda predstavoval subjekt, ktorý bol dlžníkom žalobcu, nie jeho veriteľom a v spojení s § 524 Občianskeho zákonníka nemohlo dôjsť k platnému uzatvoreniu Zmluvy o postúpení pohľadávky. Z predloženej Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 21.02.2018 uzavretej medzi žalobcom ako postupníkom a spoločnosťou FIRA s.r.o. ako postupcom mal súd preukázanú špecifikáciu pohľadávky postupcu v zmysle čl. I zmluvy, v rámci ktorého bolo konštatované, že postupca má alebo bude mať nárok na náhradu škody voči subjektu zodpovednému za škodovú udalosť na jeho motorovom vozidle značky Škoda Octavia, EČV: O., ku ktorej došlo dňa 07.02.2018 v Bratislave. Postupca má alebo bude mať za túto škodovú udalosť taktiež v zmysle zákona o PZP aj priamy nárok voči poisťovni zodpovedného subjektu, prípadne voči Slovenskej kancelárii poisťovateľov spravujúcej poisťný garančný fond. Postupca si od postupníka na základe nájomnej zmluvy zo dňa 08.02.2018 účelne požičal náhradné vozidlo, ktoré nutne potreboval. Cena za dané požičanie si náhradného vozidla vo výške 924,00 EUR predstavuje pohľadávku postupcu voči zodpovednému subjektu, resp. jeho poisťovni či Slovenskej kancelárii poisťovateľov, ktorú má záujem postúpiť na postupníka za podmienok v zmluve uvedených. V zmysle čl. II bod 1 zmluvy si zmluvné strany dojednali, že predmetom zmluvy je záväzok postupcu postúpiť postupníkovi pohľadávku voči zodpovednému subjektu, jeho poisťovni, resp. Slovenskej kancelárii poisťovateľov bližšie špecifikovanú v čl. I zmluvy. V zmysle čl. II bod 2 zmluvy predmetom zmluvy je ďalej záväzok postupníka pohľadávku bližšie špecifikovanú v čl. I zmluvy prevziať, a to všetko za podmienok v zmluve uvedených. V zmysle čl. II bod 3 zmluvy postupca zmluvou postupuje pohľadávku, ktorá už existuje alebo ktorá v budúcnosti vznikne a ktorá je bližšie špecifikovaná v čl. I zmluvy v celkovej výške istiny podľa čl. I zmluvy a jej príslušenstva v stave, v akom sa pohľadávka ku dňu podpisu zmluvy nachádza, resp. v stave, v akom sa bude budúca pohľadávka ku dňu jej vzniku nachádzať a postupník postúpenie pohľadávky prijíma. V zmysle čl. III zmluvy si postupca a postupník dojednali odplatu za postúpenie pohľadávky, v čl. IV si zmluvné strany stanovili práva a povinnosti.

39. Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že Zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 21.02.2018 je platným právnym úkonom a na jej základe došlo k postúpeniu pohľadávky (ktorá existuje, alebo ktorá v budúcnosti vznikne) poškodeného voči subjektu zodpovednému za škodovú udalosť zo dňa 07.02.2018 na jeho motorovom vozidle, resp. voči jeho poisťovni alebo Slovenskej kancelárii poisťovateľov. Z obsahu predmetnej Zmluvy o postúpení pohľadávky vyplynulo, že predmetom postúpenia bol budúci nárok poškodeného voči žalovanému spočívajúci v náhrade nákladov za prenájom vozidla, a teda tento nárok bol predmetnou zmluvou postúpený na žalobcu. V zmysle uvedeného dospel súd k záveru, že nemožno prisvedčiť argumentácii žalovaného, že predmetom postúpenia je záväzok poškodeného voči žalobcovi, nakoľko predmetom postúpenia bola budúca pohľadávka poškodeného voči žalovanému z titulu nároku na náhradu škody z PZP. Z predložených listinných dôkazov mal súd ďalej preukázané, že v Zmluve o postúpení pohľadávky uzavretej medzi poškodeným a žalobcom dňa 21.02.2018 bol jednoznačne špecifikovaný predmet zmluvy v čl. II zmluvy a postupovaná pohľadávka v čl. I zmluvy o postúpení pohľadávky. Z uvedeného mal súd preukázaný, vychádzajúc aj zo zásady preferencie platnosti právnych úkonov, konkrétny prejav vôle postupcu (poškodeného), smerujúci k postúpeniu v zmluve identifikovanej pohľadávky na žalobcu ako postupníka. Zo žalobcom predloženej zmluvy o postúpení pohľadávky vyplýva jednoznačné označenie zmluvných strán, zmluva má písomnú formu a je zmluvnými stranami podpísaná. V zmysle uvedeného súd dospel k záveru, že Zmluva o postúpení pohľadávky uzavretá medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom dňa 21.02.2018 je platným právnym úkonom, na základe ktorého došlo k platnému postúpeniu budúcej pohľadávky poškodeného voči žalovanému z titulu nároku na náhradu škody na žalobcu. Predmetom postúpenia nebol neexistujúci predmet postúpenia, nakoľko sa jednalo o postúpenie budúcej pohľadávky poškodeného voči žalovanému z titulu nároku na náhradu nákladov na prenájom náhradného vozidla, zmluva obsahuje podstatné náležitosti a vyplýva z nej prejav vôle postupcu postúpiť v zmluve špecifikovanú pohľadávku na žalobcu. Nemožno sa stotožniť s argumentáciou žalovaného, že ak poškodený ešte v čase uzatvorenia Zmluvy o postúpení pohľadávky nevyňaložil prostriedky na úhradu nájomného za prenájom náhradného vozidla, nedošlo na jeho strane k ujme v majetkovej sfére, nakoľko poškodený v danom čase ešte nedostal od žalovaného plnenie, preto mal voči žalovanému budúcu pohľadávku a voči žalobcovi mal dlh. Z obsahu žalobcom predloženej zmluvy pritom jasne a zrozumiteľne vyplýva, že sa jedná o postúpenie budúcej pohľadávky, pričom je možné postúpiť aj budúcu pohľadávku. Súd dospel v zmysle uvedeného k záveru, že Zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 21.02.2018 nie je s poukazom na ustanovenie § 39 Občianskeho zákonníka neplatným právnym úkonom, nakoľko nebolo nijakým spôsobom preukázané, že by právny úkon žalobcu a poškodeného smeroval k tomu, aby zákon nebol dodržaný. Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru, že námietka nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu vznesená žalovaným nie je dôvodná.

40. Pasívna vecná legitímácia žalovaného v spore bola daná podľa § 15 ods. 1 zákona o PZP, pričom v konaní nebolo medzi stranami sporným, že motorové vozidlo, ktorým bola spôsobená škoda na motorovom vozidle poškodeného, bolo povinne zmluvne poistené u žalovaného.

41. Vo vzťahu k námietke žalovaného, že žalobca nemá v predmete podnikania zapísané činnosti súvisiace s nadobúdaním a správou pohľadávok súd konštatuje, že v danom prípade sa jednalo o zmluvné postúpenie pohľadávky v zmysle ustanovenia § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pričom uzavretie zmluvy o postúpení pohľadávky medzi žalobcom a poškodeným bolo výsledkom zmluvnej autonómie strán zmluvy a na postúpenie pohľadávky a jej následné uplatnenie v konaní žalobcom nie je potrebné udelenie osobitného oprávnenia na podnikanie.

42. V ďalšom sa súd zaoberal procesnou obranou žalovaného týkajúcou sa možnosti uplatňovať nárok na náhradu nákladov za prenájom náhradného vozidla v zmysle ustanovení zákona o PZP ako nárok na náhradu škody, ako aj námietkami vo vzťahu k preukázaniu dôvodnosti a účelnosti prenajatia náhradného vozidla poškodeným, ceny nájmu náhradného vozidla a doby nájmu náhradného vozidla.

43. Z ustanovenia § 4 zákona o PZP vyplýva, že z poistenia zodpovednosti sa poškodenému uhrádzajú uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením a stratou vecí. V tejto súvislosti za skutočnú škodu, ktorá poškodenému vznikla v priamej príčinnej súvislosti s prevádzkou motorového vozidla škodcu je aj nájmné za prenajaté náhradné motorové vozidlo. V konaní nebolo sporným, že škodová udalosť, teda poistná udalosť zo dňa 07.02.2018,

skutočne spôsobila škodu na motorovom vozidle poškodeného - spoločnosti FIRA s.r.o., a teda aj škodu, náhrady ktorej sa žalobca v konaní domáhal. Poškodený v dôsledku poistnej udalosti prišiel bez vlastnej viny o možnosť užívať svoje motorové vozidlo, a teda v konečnom dôsledku bol z dôvodu poistnej udalosti poškodenému vnútený stav, keď nemožnosť užívať vlastné poškodené motorové vozidlo riešil prenajatím náhradného motorového vozidla. Žalobca ako právny nástupca poškodeného si tak v konaní na základe platnej zmluvy o postúpení pohľadávky uplatnil žalovaným nevyplatenú sumu, ktorá zodpovedá výdavkom, ktoré poškodenému vznikli, a ktoré by nenastali, ak by mohol používať vlastné motorové vozidlo a nebol by povinný platiť nájom za prenajaté motorové vozidlo. Škoda, ktorá poškodenému vznikla teda spočíva v tom, že poškodený vynaložil vyššie náklady na vypožičanie motorového vozidla v porovnaní s nákladmi, ktoré by inak vynaložil na prevádzku svojho motorového vozidla, ak by nedošlo k škodovej udalosti. Jedná sa teda o skutočnú škodu, ktorú je škodca povinný nahradiť v rozsahu nutne a účelne vynaložených nákladov.

44. Žalovaný tiež sporoval dôvodnosť a účelnosť prenajatia náhradného vozidla poškodeným a dĺžku nájmu náhradného vozidla poškodeným. Zo žalobcom predloženej Nájomnej zmluvy zo dňa 08.02.2021, ako aj z faktúry č. 180203 mal súd bez rozumných pochybností preukázané, že poškodený užíval náhradné vozidlo odo dňa 08.02.2018 do 21.02.2018, t. j. spolu 14 dní, pričom žalovaný Oznamením zo dňa 21.02.2018 oznámil poškodenému, že dňa 21.02.2018 ukončil šetrenie poistnej udalosti a dospel k záveru, že v danom prípade sa jedná o neekonomickú opravu, nakoľko náklady na opravu poškodeného vozidla presiahli všeobecnú hodnotu vozidla. Súd konštatuje, že z vykonaného dokazovania nemal preukázané tvrdenie žalovaného prezentované v Oznameniach o poistnom plnení zo dňa 04.04.2018 a zo dňa 06.04.2018, a to že mal poškodenému oznámenie o neekonomickej oprave poškodeného vozidla zaslať listom už dňa 14.02.2018 a doručiť dňa 19.02.2018. Z predložených listinných dôkazov, a to z Oznamenia o poistnom plnení žalovaného adresovaného poškodenému zo dňa 21.02.2018 mal súd jednoznačne preukázané, že žalovaný ukončil šetrenie poistnej udalosti zo dňa 07.02.2018 vo vzťahu k nákladom na opravu poškodeného vozidla dňa 21.02.2018 a aj predmetné oznámenie o neekonomickej oprave vyhotovil až dňa 21.02.2018. Žalovaným tvrdená okolnosť skoršieho odoslania a doručenia oznámenia o neekonomickej oprave poškodenému tak v konaní nebola preukázaná. Poškodený tak užíval náhradné motorové vozidlo odo dňa nasledujúceho po škodovej udalosti, teda odo dňa 08.02.2018, čo nebolo medzi stranami sporné, až do 21.02.2018, kedy bola poškodenému preukázateľne zo strany žalovaného oznámená neekonomickosť opravy jeho poškodeného vozidla, ktoré bolo poškodené bez jeho viny a v dôsledku poistnej udalosti zavinenej poistencom žalovaného. Zo samotnej skutočnosti neekonomickej opravy poškodeného vozidla z dôvodu, že táto by presiahla všeobecnú hodnotu vozidla mal tiež súd preukázaný taký rozsah poškodenia vozidla, ktorý poškodenému znemožnil jeho užívanie už od času samotnej škodovej udalosti. Vzhľadom na uvedené listinné dôkazy, a to pri ich posúdení jednotlivo, ako aj vo vzájomných súvislostiach, mal súd bez pochybností preukázané, že poškodený mal prenajaté a užíval náhradné motorové vozidlo len počas nevyhnutnej doby odo dňa nasledujúceho po škodovej udalosti (odo dňa 08.02.2018) do preukázaného oznámenia žalovaného o neekonomickosti opravy poškodeného vozidla. Poškodený má nárok na náhradu nákladov vynaložených na prenájom náhradného vozidla počas uvedenej doby, kedy jeho obmedzenie v užívaní vlastného motorového vozidla pominulo, resp. kedy ho žalovaný informoval o tom, že oprava poškodeného vozidla by bola neekonomická, nakoľko by presiahla všeobecnú hodnotu vozidla. Súd konštatuje, že žalovaný v konaní nijako nepreukázal, že by poškodeného informoval o neekonomickosti opravy poškodeného vozidla ešte pred 21.02.2018, a teda nepreukázal, že poškodený nebol nútený si prenajímať náhradné vozidlo v dôsledku poškodenia jeho motorového vozidla škodcom poisteným u žalovaného od 08.02.2018 do 21.02.2018, teda počas 14 dní až do oznámenia žalovaného o neekonomickosti opravy preukázaného súdu listom žalovaného zo dňa 21.02.2018.

45. Zároveň súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žalobcom účtovanú sumu 66,00 EUR za jeden deň prenájmu náhradného motorového vozidla dojednanú medzi poškodeným a žalobcom v zmysle Nájomnej zmluvy zo dňa 08.02.2022 a vyplývajúcu z faktúry žalobcu č. 180203, ktorou žalobca fakturoval poškodenému za prenájom náhradného vozidla za 14 dní prenájmu náhradného vozidla (od 08.02.2018 do 21.02.2018) sumu 924,00 EUR, možno považovať pri danom type a značke vozidla za cenu obvyklú. Súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že pokiaľ ide o výšku ceny nájmu náhradného motorového vozidla, túto je nevyhnutné posudzovať v spojitosti s ďalšími okolnosťami na strane poškodeného, pričom za neprímerane vysokú cenu možno považovať iba takú cenu, ktorá výrazne vybočuje z cenového pásma v danom mieste a čase. Pri posudzovaní ceny obvyklej je preto

nevyhnutné vychádzať z celého cenového pásma, teda najnižších ale aj najvyšších cien, nejde však o cenu priemernú. Pokiaľ cena nájmu z tohto pásma nevybočuje, je potrebné ju akceptovať ako cenu obvyklú a primeranú. Zo žalobcom predložených cenníkov viacerých požičovní vozidiel (Roland Rajták, LuxCars, s.r.o.) vyplynulo, že suma 66,00 EUR za jeden deň prenájmu náhradného vozidla značky Kia Ceed, nie je cena neobvyklá alebo celkom premrštená, a preto je potrebné cenu nájmu vo výške 66,00 EUR/deň považovať v danom prípade za cenu obvyklú.

46. Dôvodnosť a nutnosť prenájmu náhradného motorového vozidla poškodeným počas nevyhnutnej doby do oznámenia žalovaného o neekonomickosti opravy poškodeného motorového vozidla značky Škoda Octavia poškodenému mal súd preukázanú čestným prehlásením poškodeného - spoločnosti FIRA s.r.o. zo dňa 21.02.2018. Súd tiež zdôrazňuje, že pri poistnej udalosti, ktorá poškodeného bez jeho viny zbaví možnosti používať jeho vozidlo, je opodstatnenou jeho potreba využívať náhradné vozidlo. Vzhľadom na uvedené súd dospel po vykonanom dokazovaní k záveru, že žalobca v konaní preukázal účelnosť a nutnosť nákladov vynaložených na prenájom náhradného motorového vozidla zn. Kia Ceed počas nevyhnutnej doby do oznámenia žalovaného o neekonomickosti opravy poškodeného motorového vozidla zn. Škoda Octavia poškodenému, pričom tieto náklady poškodenému vznikli v priamej príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou zo dňa 07.02.2018, a to nesporeným zavinením poisteného u žalovaného.

47. Sumarizujúc uvedené súd dospel k záveru, že žalobca bol v konaní aktívne vecne legitimovaným subjektom, keďže si uplatňoval pohľadávku - nárok na náhradu škody, postúpený platnou zmluvou o postúpení pohľadávky pôvodným poškodeným. Žalobca v konaní preukázal, že žalobou uplatnený nárok predstavuje náklady účelne vynaložené za nutné a dôvodné užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti so škodou zo dňa 07.02.2018 na vozidle Škoda Octavia, EČV: BA 937GR, z ktorých časť žalovaný neuhradil. V zmysle uvedeného súd vyhodnotil procesnú obranu žalovaného ako nepreukázanú, naopak nárok žalobcu ako dôvodný a preukázaný žalobcom predloženými listinnými dôkazmi, preto súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi dlžné poistné plnenie, resp. náhradu škody, v sume 420,00 EUR.

48. Vzhľadom k tomu, že žalovaný sa s platením poistného plnenia, resp. náhrady škody vo vzťahu k žalobcovi dostal do omeškania, vznikol žalobcovi nárok na zaplatenie úrokov z omeškania. Žalovaný dôvodnosť žalobcom uplatnených úrokov z omeškania sporoval s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/145/2017. V tejto súvislosti súd poukazuje na skutočnosť, že predmetné rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky bolo Nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 14. októbra 2021, sp. zn. III. ÚS 309/2020 zrušené a vec bola vrátená Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na ďalšie konanie. Súd pri posudzovaní žalobcom uplatnených úrokov z omeškania vychádzal z ustanovenia § 11 ods. 7 zákona o PZP, v zmysle ktorého je poisťovateľ povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia, pričom základ úrokov z omeškania je daný v § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Súd mal z listu žalovaného zo dňa 04.04.2018 - „Oznámenie o poistnom plnení“ preukázané, že žalovaný ukončil šetrenie poistnej udalosti zo dňa 07.02.2018 vo vzťahu k nákladom poškodeného za prenájom náhradného motorového vozidla dňa 04.04.2018 a žalobca si úrok z omeškania uplatnil dňom nasledujúcim po dni, keď mal žalovaný žalobcovi v zmysle § 11 ods. 7 zákona o PZP poskytnúť poistné plnenie, teda 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poškodenému poistné plnenie. V zmysle uvedeného súd dospel k záveru, že žalobcom uplatnené úroky z omeškania odo dňa 20.04.2018 žalobcovi možno priznať, tak ako si ich uplatnil v žalobe. Sadzbu uplatnených úrokov z omeškania súd posúdil ako uplatnenú v súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z.. V zmysle uvedeného súd žalobcovi priznal úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 420,00 EUR odo dňa 20.04.2018 do zaplatenia, keďže nárok žalobcu na zaplatenie úrokov z omeškania súd posúdil ako dôvodný, pričom tento nebol zo strany žalovaného účinne sporovaný.

49. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

50. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

51. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

52. Žalobca bol v predmetnom konaní úspešný v celom rozsahu, keďže súd žalobe vyhovel a priznal žalobcovi celý žalobou uplatnený nárok. S poukazom na plný úspech žalobcu v konaní dospel súd k záveru, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1 CSP) do 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 ods. 1 CSP (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, musí byť podpísané) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. v platnom znení).